

JAEGER - STRUEPER EN STRAEKEL

Sonnemans Karel vertelt...

Os Vader din haet nit gejagd, din haet wal gestruëpt! En ik hei met vief-tien jaor òk al un gewaer. Vader din hei us òk en, un met pin'kes wetste wal. Die hulze zal ik mar zegge, dao zaat zo'n pin'ke aan. Ik bin dur met alles zes of zaeve kwiët gewaore met hoëseuking doon. En inne Snelkesstraot hebbe ze us mich unne kiër un aafgenaome! Det hei ik in dun Bookend geköch, potverdomme nag! Dun Bas din waas tur toen nag en Kluytmans. Smidje waas bie mich en toe kwaome we daor van dun Bookend aaf, jao toe waas ut al nit vruuj miër, zoë taeg hallef twië. En ik hei gin leecu en toe hebbe we gefiets wies beej Hoeben Hand. Ik zèk: laote we um mar leije tot in de Snelkesstraot Now, en we waore toe zègges op dun Bretsewaeg; dao stokt eemes unne zwaegelstek aan! Dao beej dinges, dao net vurbeej de baek, beej Klasse-Jeu. ik zèk: verdaorie dao is nag vollek. "Hó, det makt niks, zaet Smidje, ze konnen os toch niks make?" En weej kwame daobeej, en verdomme dao stiët Kluytmans en dun Bas, hé. "Nou heren, geej ziet òk laat." En dur begoos net zo'n bietje raegen tē valle, hé. Jao, ik zèk; we hebbe wet lang gebuurt! "Waar?" zaet ie. ik zèk: in dun Bookend. Dun Bas din ken de mich nit op det moment. Mar fin dinges wal, di Kluyt! Now, ik zèk, taeg Smidje; ik zèk, kom, merrege vruuj mot ik dur wer vruuj oët. En wie we un stukske weg waore, huërden ik det dun Bas an Kluytmans vroog; "Wie was dat, die bij Vullings was?" "Dat was Sonnemans," zag de Kluyt. "Maar gauw, want dan zijn ze het veld in geweest," zaet dun Bas. En heie weej mar op de fiets gespronge doe weej in de Snelkensstraot waore, dan ware weej weggewest, hé. Of heie weej ut gewaer mar an dekankt in de graaf gegooit. Det was ok good gewest hé. Mar weej leepe met ozze stom me kop met de fiets an de hank! Ut gewaer; ik hei de kolf deronger en Smidje de luëp! En dao beej Houwe Sjang, dao riët dur verdomme iëne nevvens os haer en iënen achter os, hé. "Ja, wij vertrouwen de zaak niet." zaet dun Bas. Heej vulde mich zoë en verrek; dao vulde ie mich op di kolf, hé. "Ha vadertje," zaet ie, "wacht maar eens even." En toen woeije mich di kolf dur oëttrekke. Mar det waasok nag un hanegwaer det, hé. Mar potverdomme, en toe trok din mich toch met die hane nevvens din boëk op, kaerel! ! ! Ik zèk; verdomme schei jët man, dich ruks mich beej alles kepot! Jao, en toen ut toch zoewiët waas, halden ik det dink dur wal vanzelf oët. En de Kluyt di stong beej Smidje. Di waas um die luëp oet de boks an 't Trekke! Die hei ie in de boksepiëp zitte. En toen ze ut heie kooste ze ut dink nit in iën kriegen, hé. Toen zaet Smidje: kom mar us efkes heej daomei! Smidje hoij det zoë in iën. "Van wie is dat geweer?" Ik zèk; van mich. "En waar ben je daar mee geweest?" Ik zèk; det heb ik in de maak gehad. "En wie heeft dat gemaakt?" zaet ie. Ik zèk; ik ken di mins nit. Ik zèk: met ogsfist heb ik din getroffe en toen huërden ik det di gewaere meek. Mar dit waas bang det ze um unne kiër verrooijen, hé. Ik zèk; en an de zaeve-waeg haet din det gehald en ok wer truk gebrach. En vur de rest wiët ik ut ok nit! Ie zaet: "dat geloof ik niet." Ja, ik zèk; ik kan ut ow nit anders vertelle dan ut geaon haet! Mar ie schraef os op: en weej kraege allebei twintig gulde boete waeges ut op

dun aopenbare waeg un waope verveure. Toe waord ut nag schonder! Toen zaet dun Bas in iëne kiër taeg Smidje: "en Vullings, wat was daar kapot aan, aan dat geweer?" "Now hiëre," zaet Smidje, "as ik ut woos hiëre, ik zag ut ow drek, mar ik wiët dur niks vanaaf. Ik wiët dur niks vanaaf! ! Potdomme, en ik kóós mich has nit miër haoje van de lach! Met alle iëlend. En toe ze weg waore zaet Smidje taeg mich: Zèk dow mar wasse wils, ik wiët nerreges aaf. Ik wiët nerreges aaf!

DE ENKATSE....

En toe waore weej unne kiër in de bos an ut enketskes jagen, hé. En det mogste òk nit, enkatse jage! ! Smidje en ik. Smidje din hei verdorie unne goojen oët din! 's Zondigs s'nammedags waas det. Weej heie verdomme zo'n hout vur taeg die büem te houwe, hé. Die büem woe die beuch in zaote. Potverdorrie, zagte weej, we ginge net dwars de waeg ouver, van dun iëne in dun angeren bos; Dao kumt de Kluyt met Grad hen, hé. Det waas de veldwachter. En weej heie dur unne! ! Ik zèk; goij die kats gauw uweg. En ie lut die kats valle, hé. Toe waek ut Smidje al drek wiër din bos in. Mar ongerhangde ware die twië al beej os en toen zaet Grad taegen ut Smidje: "Vullings, dow hoofs nit te gaon want dao kumt dur dich daluk enne van veure taeg." "Ik heb met dich niks te make," zaet ut Smidje; ik heb met dihh niks te make. Now, en det ging wiër din bos in en toe kwaome die twië os van veure taeg, die ware gauw atterum gefietst. Toe zaet Grad taeg ut Smidje; "Waat ziet geej an 't dpon?" "Kieke woë de enkatse zitte," zaet ut Smidje! Jao mar, die mogt geej toch nit vange?" Die vange weej ok nit," zaet ut Smidje, "Alliënic mar kiëke..." "En wat moosse met det stuk hout?" zaet Grad. "Die wilde biëste die heej zitte. die mot ik dao mei van mich af hoije," zaet Smidje! ! "Now Vullings, maag ik dich foullere?" zaet de veldwachter. "Gerëus, gerëus veldwachter," zaet ut Smidje. En dao houwden ie um op die tesse, hé. "Maag ik now gaon, maag ik now gaon, meniër Grad?" "Jao, zaet Grad, now gaot mar!" Mar doe waas det paerdriëje ok nag dao, op det stuk van Cox Toën. Heej lage deechte denne en héëj waas det stuk dao waore ze an't riëje. En toe stonge ze dao te kiëken, hé, nao det paerdriëje, de Kluyt en Grad. Mar dao kumt dich toch det Smidje op hand en veut nevre die dennen op gekroëpe. En toe kaek ie nag gauw, zoë onger nevre die dennen op of dur niks in de strikke zaatt! ! . Toe zage die twië um en toe flüdde ze um op de vingers det ie moos kòme. "Né, Né," schudde ut Smidje en ie waas di kank op! En ie ging ok di kank op. Ie ging dur nit hen.... Det moosse gluëve. Din heel ze ok nag stiëf vur de gek! Det is un menke, kèl, det is mich un menke!

STRUEPEN EN ERMOIJ...

Vruujer toen ik op dun Berge wonde; ik strupde, mar ik peek mich thoës ut gewaer op de nek en ik ging met ut gewaer op de nek de bös in. En ik 'kwaam òk met ut gewaer op de nek zoë thoës.... Dao waas toch neemes din kwaam kiëke! Heb ik us unne kiër gehad det ik s' merreges uweg

ging: kumt de kat mich met unnen dieken haas taeg! ! ! ! Di waas nag schoën werrem. Ik dach; hoe kan dét now, din breng ik mich toch ers nao hoës toe! Unnen dieken haas waas det! Unnen dieken! In ut begin toe we dao pas op dun Berge zaoten, hé, as weej dur s'nachts oëtgingen, Tren en ik met de leuch vur ut petrieze vangen, hé, waas de vrouw altied schoow. Mar zogauw wie ze gewaar waordt det ut un bietje beej bracht. Toe zag ze vort, as ik van ut werk trug kwaam; "zèk", zag ze dan, "venaovend is ut wer good!" Mar ja, wetste wat det waas doe in din tiéd; toe moosse dur dich un bietje beej zeen te klatse, anders ginge kepot van dun honger! In die dartiger jaoren, toe hei ik viëf kleinen. toen moogde ik nag drei daag in de waek werke. En wetste wat ik verdinde? Dan hei ik in drei daag tiéd zës gulde en twië dubbeltjes verdind! In drei daag! Dao mooste weej met zaeve man un waek van laeve. Mar op unne zondig stapden ik heej beej dun Burg binne, he. Oët de kerk, drek. Toen wonde din nag in det awd dink dao, an de waeg aan. Ik belde en iën van die vrouwluu kwaam mich de deur aopmake. Ik zèk: is papa thoës? "Jao," zaet ut, "mot geej um hebbe?" Jao, zèk ik, en ik koos in zo'n kamer wachte. Dao honge allemaol zo'n schoën schilderije. En efkes daonao huerde ik um aankòme in de gank.

"Daag Sonnemans" zaet ie. Ik zèk; daag burgemeister. "En" zaet ie, "wat is ut?" En ik hei det loënzekske nag in de tes, he. Ik zèk: burgemeister, geej ziet òk getrouwd, geej wet ok wat ut kost! Heej, kan ik dao van kaome met zaeve man? Kan ik dao van laeve? Ja mar, zaet ie, wat motte weej daomei Ja, zék ik, dao bin ik vur heej gekaome, vur dao atter te kaome! Ie ging vur de raam staon met de hangk in de boksetes. "Ja, wát motte we dao now mei..." Ik zèk: ik wiët ut ok nit miër, meschien wet geej ut? Mar dao zag ie nit veul op. Opens zaet ie: "Heej, mar nerges taeg zegge!" En ie halde zich de knip oet de tes en toen goof ie mich twië riksdalders! Det waas veul toen. Kiek us, ik moos zes daag werke vur un gooj zes gulde en dit waas has net zoeveul. Toen zaet ie: "now, giët ut now zoë?" Ik zèk; now wal burgemeister, mar taeg de anger waek is ut toch wer ut-zelfde. Mar er de waek um waas kraeg ik bereech thoës, det ik de ganse waek koos gaon werke! Ik waas bliej det ik de ganse waek koos gaon werke, mar din burger din dach neturlek: din kumt anders die anger waek toch wer truk. Dao waas din bang vur! Dur waas has gin werk toen, he. De moos dich dur wet beej gaon verdeene, he, want anders verrekde ze.

Wordt vervolgd.
M.B.-W.

NIEUWS UIT WANSSUM

DIENSTENCENTRUM TERRE...

het gemeenschapshuis voor de school vrije jeugd.

ST. MAARTENSVIERING

Deze viering wordt ge...

Waarom nog te weinin